

[A. C. Mortensen.]

Jeg antager, at mange ærede Medlemmer er blevet overrasket over at se, at denne Kontrol hidtil paa en Maade har været en privat Forretning, der gav sin Mand 100 000 Kr. i Indtægt. Jeg antager, de fleste kan være enige om, at det er rimeligt, at vi kommer bort fra en saadan Ordning, og jeg vilde tro, at vi kunde vedtage dette lille Lovforslag uden Udvalg. Jeg erkender, at det er ikke ret tidt, det lader sig gøre her i Tinget at faa noget igennem uden Udvalg, men jeg synes, at dette Lovforslag er saa rimeligt og let overskueligt, at der ikke er nogen Grund til at lade det gaa i Udvalg. Dermed skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Nørskov: Det foreliggende Lovforslag gaar jo ud paa en Ændring i Lov Nr. 55 af 5. April 1888 angaaende Stempling af Arbejder, forfærdigede af Guld eller Sølv. Kontrollen har hidtil været udøvet af Stadsguardeinen, som har sorteret under Københavns Magistrat, uagtet han har skullet kontrolere Sølv- og Guldvarer fra hele Landet, ikke alene fra Staden København. I Bemærkningerne til Lovforslaget peges der paa flere, jeg kunde sige ret ejendommelige Forhold, men jeg vil dog føje til, at det maa ikke opfattes saaledes, at der har været, om jeg saa maa sige, Korrupsion til Stede, trods det, at denne Mand har faaet en betydelig Løn, hvad ogsaa det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen nu var inde paa. I de Kommissioner, der har været nedsat angaaende dette Spørgsmaal, har man f. Eks. foreslaet, at Kontrollen i Fremtiden udøves enten af Statsprøveanstalten eller af den kgl. Mønt.

Jeg vil heroverfor sige, at det kan naturligvis være et Spørgsmaal, man kan diskutere, hvilken Anstalt der skal udøve den fremtidige Kontrol. Jeg vil i denne Forbindelse sige, at vi fra vort Partis Side ønsker alligevel Sagen henvist til en kort Udvalgsbehandling, netop for at tage dette Spørgsmaal op. Det er ogsaa vor Opfattelse, at der paa dette Omraade maa kunne spares nogle Penge, og det kan man selvfølgelig kun hilse med Glæde, særlig i disse Tider. Idet jeg anbefaler, at Lovforslaget henvises til et Udvalg, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale det til velvillig Fremme.

Hendriksen: Mit Parti stiller sig særdeles forstaaende overfor det foreliggende Lovforslag, men da det er mig bekendt, at Guld- og Sølvvarefabrikanterne har

nogle Bemærkninger at ville gøre i Anledning af Lovforslagets Fremsættelse, og da Forholdet jo ogsaa er dette, at der er Grund til at overveje, hvorledes man skal forholde sig med Hensyn til Afgiften, idet jeg vil finde det urimeligt, at Staten skulde tjene Penge paa den Afgift, der her er Tale om, vil jeg ligesom den ærede sidste Taler, der talte paa Partiet Venstres Vegne, tillade mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til Behandling i et Udvalg.

Rager: Jeg skal indskrænke mig til at anbefale det foreliggende Lovforslag til en hurtig Gennemførelse. Jeg vilde have ment, at Udvalgsbehandling i og for sig var overflødig, men det kan jo være, at de Ting, der ligger bagved det Forslag, der er stillet, berettiger dertil. Det maa i hvert Tilfælde saa blive en meget kort Udvalgsbehandling.

Handelsministeren (Hauge): Jeg takker Ordførerne for deres særdeles velvillige Udtalelser om Lovforslaget. Udover at sige dette ønsker jeg kun at gøre nogle enkelte ganske korte Bemærkninger.

Jeg vil understrege det, som det ærede Medlem Hr. Nørskov sagde, at der ikke havde været Tale om nogen Art af Korrupsion. Derom har der slet ikke været Tale. Og jeg vil paa den givne Foranledning tilføje, at den Mand, der har bestridt Embedet hidtil, og som nu er død, var en særdeles godgørende Mand, der, efter hvad der er meddelt mig, anvendte den overvejende Del af det, han tjente, paa filantropiske Formaal. Men det er jo klart, at naar Embedet nu er blevet ledigt, kan man ikke lade det gamle Forhold bestaa. Handelsministeriet maatte tage Spørgsmaalet op og sørge for at faa det løst paa en tilfredsstillende Maade.

Afgiftsspørgsmaalet kan jo behandles i det Udvalg, som jeg forstaaer man vil nedsætte. Jeg skal være villig til at forhandle derom. Det er meget muligt, at Afgiften er for stor og bør nedsættes; det er jeg ogsaa selv tilbøjelig til at tro. Det har jo vist sig, at Afgiften har givet mere, end rimeligt var til at lønne de Folk, der havde med selve Sagen at gøre. Men, som sagt, det kan vi forhandle om i Udvalget. Jeg haaber, at Udvalgsbehandlingen maa blive meget kort.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.